

Koncessionssøgerne erklære sig villige til at forpagte Havnen og for en Afgift svarende til en Rente af $4\frac{1}{2}$ à 5 pCt. af Anlægskapitalen. Det kan kun blive til Fordel for Staten, da den er i Stand til at skaffe Penge til billigere Rente.

Jeg maa, som sagt, beklage, at Forhandlingen om denne Sag er forløben paa den Maade, og vi fra vor Side kunne rolig paastaa, at vi have gjort alt for at komme til en Forstaaelse, til en Ordning af denne Sag. Men det er den højtærede Finansminister, der ganske brutalt har afvist alle Tilbud fra vor Side i saa Henseende, og derfor skal han ogsaa i Fremtiden bære Ansvar for, hvad der flyder af denne Sag.

Sigvald Olsen: Jeg kan henholde mig til en Del af de Udtalelser, der fremkom fra min Partifælle, der nu talte (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]). Mod Hensyn til de Indvendinger, den højtærede Finansminister har gjort mod vort Ændringsforslag, skal jeg sige, at jeg allerede i Gaar gjorde opmærksom paa, at vi vare forberedte paa, at vort Ændringsforslag ikke vilde møde nogen synderlig Velvillie. Det har vist sig at slaa til, men jeg beklager, at den ærede Ordfører (Birch) har fundet sig foranlediget til, da han sidst havde Ordet, at forandre Tonen. Jeg beklager det saa meget mere, som han, da han første Gang havde Ordet, syntes at have opfattet sin Opgave som Ordfører paa den Maade, den efter min Mening bør opfattes, nemlig saaledes, at han skulde forsvare Flerpartiets Stilling til Sagen. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at jeg beklager, at vi ikke i Udvalget oftere have haft Lejlighed til Sammenkomster med Etatsraad H. N. Andersen, thi jeg tror, at den ærede Ordfører kunde have lært noget af den Besindighed og Takt, hvormed denne Mand forstod at forhandle med Udvalget. Dette, at den ærede Ordfører betegner vort Ændringsforslag som ufærdigt, at han mener, det ikke er Omtale værd, kunne vi tage os meget let. Som alt berørt, har der hos den ærede Ordførers Partifæller været Tanker oppe om at gaa med til, at Staten skulde interesseres med fra 3 til 5 Mill. Kr. i dette Foretagende. Den ærede Ordfører ved lige saa godt som jeg, at det ikke udelukkende er Socialdemokraterne, som have haft den Opfattelse, at Staten burde være interesseret med nogen Kapital i dette Fore-

tagende, for saa vidt det skulde fremmes. Det vil den ærede Ordfører kunne faa bekræftet ved Samtale med mange forskellige Mænd, ikke alene tilhørende vort Parti, men af modsatte politiske Anskuelser; af Mænd i den konservative Lejr næres der store Betæneligheder ved at give en Koncession paa 99 Aar til et Faatal af Mænd, som der her er Tale om. Jeg vil bede den ærede Ordfører erindre, at en Repræsentant for den konservative Gruppe her i Tinget gik imod det Lovforslag til Koncession, som den ærede Finansminister forelagde. Hvorledes man end vil se paa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' (Schovelin) Stilling i al Almindelighed og til denne Sag i Særdeleshed, er det givet, at ganske for egen Regning faldt hans Udtalelser ikke; han har adskillige Tilhængere indenfor Handelsstanden, den Handelsstand, der vistnok har lige saa god Indsigt i og Forstaaelse af dette Spørgsmaal, som den ærede Ordfører har givet til Kende.

Ved Motiveringen af vort Ændringsforslag sagde jeg udtrykkeligt, at det for vort Vedkommende ikke drejede sig om de 25 Aar; ønskede man et længere Aaremaal, kunde man godt komme overens om det. Men alligevel har den ærede Ordfører ment, at det var noget, han kunde benytte ved Omtalen af vort Ændringsforslag, idet han sagde, at det var helt hen i det blaa, naar vi ikke vilde give Anlægget i Forpagtning paa længere Aaremaal end paa 25 Aar. Jeg har under Omtalen heraf gentagne Gange gjort opmærksom paa, at det længste Aaremaal, paa hvilket Staten har givet Koncession, saa vidt jeg ved, er 25 à 20 Aar. Jeg nævned i Gaar, at Kryolitselskabet i 1857 erholdt Koncession paa Kryolitbrudene i Grønland paa 20 Aar og har saa faaet den fornyet. Vi kunde jo ogsaa, hvis man i øvrigt vilde sikre Statens Interesser, være gaaede den Vej eventuelt at forny den her omhandlede Koncession. Der er, som jeg sagde i Gaar, to forskellige Opfattelser, der gøre sig gældende. Det er ikke rigtigt, naar den højtærede Finansminister sagde, at Staten under de givne Forhold ikke kunde interessere sig for dette Foretagende med saa stor en Kapital, som der her er Tale om. Thi et er at skaffe Laan til uproduktive Formaal som Militærvæsen, Fæstninger, Kanoner, Haubitser og, hvad det hedder altsammen, et andet er at skaffe Laan, særlig paa den Maade, her er foreslaaet, til et produktivt Formaal, som en